

1 / 3

Những nhân chứng sống cho cuộc chiến đấu này còn rất nhiều trong các cộng đồng Việt Nam ở Hoa Kỳ, ở Úc, ở Pháp, ở Bắc Âu, ở Anh và Việt Nam. Chúng ta đang phải chứng kiến hàng ngày khi mà những trang cáo phó, phân ưu, tìm thấy những ngôi mộ lính già từng một thời ngang dọc trên các chiến trường nơi tiếp nhau trở thành những i thiên c, mang xuống tuy nhiên đòi tìm lòng u, những chiến công và cả những thất bại của một đời đánh đông, dẹp bắc.

Cho đến nay, những số liệu chiến tranh Việt Nam được ghi lại đã cho thấy một câu trả lời rất rõ ràng: Nếu chúng ta có những nhà lãnh đạo bình lãnh hơn và một đội ngũ minh thành thật hơn, những dân Việt Nam hiện nay không phải sống trong hoàn cảnh hèn mạt của những con người bị nguyền rủa Cộng Sản cướp đi những quyền thiêng liêng nhất.

Chúng ta có thể tin tưởng như vậy. Bởi vì ngay trong một cộng đồng nhỏ bé của bất cứ một thành phố nào trên đất Mỹ, đất Úc và Âu Châu, chúng ta cũng vẫn có thể tìm ra những cựu binh VNCH mà những chiến công còn ghi rõ trên những t-shirt huy chương đeo trên ngực áo của họ vào mỗi khi họ cầm lấy những bộ quân phục trong các dịp họp mặt hay lễ hội.

Và một đây, một tin rất cảm động: Đó là một hồi ức nhan đề: “35 năm nhìn lại: Trò chơi sống thật cho lịch sử.” Theo lời giáo sư Nguyễn Ngọc Bích, một người trong ban tổ chức, khi thấy ý kiến tổ chức hồi ức này vào dịp tưởng niệm 30 tháng 4 năm nay là do một số những người còn có tấm lòng với dân tộc và QLVNCH đưa ra. Sau đó, những người bạn Mỹ có cảm tình với VNCH cũng đã đồng ý đồng trong hồi ức. Đài SBTN ở Washington, DC, cũng sẽ đóng góp một phần không nhỏ vào hồi ức với những bản tin và phóng sự chung quanh cuộc hồi ức đáng chú ý này.

Theo những tin tức từ ban tổ chức, những người tham dự sẽ theo luận rất chi tiết những trận đánh lớn trong quân sự VNCH như An Lộc, Quảng Trị, Tết Mậu Thân. Ai cũng hiểu rằng, những trận đánh vừa kể không có sự trợ chiến trực tiếp của Hoa Kỳ. QLVNCH đã dùng những vũ khí đến được của Hoa Kỳ với sự trợ và tự mình chiến đấu, bỏ o vỡ hay tái chiếm những phần đất đã mất. Họ thật sự không đồng ý với sự trợ chiến một phần của những quân sự lớn hơn giúp đỡ và mở cuộc tấn công sau khi đã thật sự thu hút họ chiến. Ngoài những trận đánh này, không thiếu gì những trận khác từ Quảng Trị đến Cà Mau, quân lực của chúng ta cũng toàn là “tự lực chiến đấu,” chứ đâu có phải trận nào cũng phải có Mỹ nhúng tay vào. Đâu phải những quân, nghĩa quân - lực lượng di dân của VNCH - có bao giờ được sự tiếp tay chiến đấu của quân Mỹ mà sau họ cũng phá vỡ được những trận công đến để với của Việt Cộng?

Chúng ta không thể phủ nhận sự quan trọng của việc trưng bày và sưu tập những của Mỹ cho

QLVNCH, nhưng nếu mà tôi thấy trên nào có hành quân hay không thì mũi dùi chính vẫn là VNCH. Cho nên, báo của chúng tôi chi nhánh Việt Nam là của chi nhánh gia đình và CSVN là sai lầm, là thiên vị. Bây giờ nếu chúng ta yêu cầu những tác giả Hoa Kỳ đánh chính và sai lầm những tác phẩm của họ thì chắc là không đời nào những ông quan báo chí Mỹ đó đồng ý. Tất nhiên là chúng ta cùng nhau tìm sai lầm, với những hội nghị liên tiếp hàng năm như thế này. Trong những hội nghị đó, chúng ta chú tâm vào việc nghiên cứu những tài liệu từ những nguồn gồm những nhân chứng sống: Mời các cựu tướng lĩnh, các sĩ quan các cấp, các học sĩ quan, binh lính thuộc các quân binh chủng, các quân báo, tâm lý chiến nói chuyện trực tiếp với họ.

Sau đó, hội nghị của tôi tiếp các ủy ban để tiếp trung các tài liệu, nghiên cứu để chi tiết với kho tài liệu đã ghi ở mặt của Hoa Kỳ, mời giới tiếp của những nhân chứng khác của của chúng tôi. Theo tôi biết hiện nay, những tiếp sản như Tiếp Sản Biệt Động Quân, KBC Hội Ngoại, Đa Hội, những để sản của các hiệp hội cựu quân nhân, có những tài liệu quý giá do chính những nhân chứng khác. Chúng ta liệu có thể gì, phỏng vấn và khả năng tiếp trung, biên tiếp lại và nếu cần thì để chi tiết để mà năm năm hành động để tiếp kỳ yếu cho với mặt mặt đích là “trò chơi sống thật cho lịch sử” hay không? Nếu được, sẽ đưa ra Anh ngữ và chuyển đến Quốc Hội Mỹ, chính phủ và các cơ quan truyền thông Hoa Kỳ.

Đây là một công trình đầy khó khăn, đòi hỏi sự đóng góp của một nhiều những bàn tay, khi óc của các cựu quân nhân VNCH cũng như những nhân chứng không phải là lính. Nhưng, theo tôi, không có khó khăn nào mà chúng ta không vượt qua được nếu mọi người tiếp tục mặc áo lính hay của mặc áo lính còn giữ được lòng nhiệt thành muốn trò chơi sống thật cho lịch sử Việt Nam.

Đó là ý kiến đóng góp của tôi với tiếp cách mặt nhà báo với hội nghị “35 năm nhìn lại: Trò chơi sống thật cho lịch sử.” Cho tôi nay chúng ta mời mời để tiếp hội nghị như thế này cũng là muốn rởi, những cựu đoàn kết và giới thiệu những khác biệt để cùng thảo luận mặt mặt tiêu chung, chúng ta vẫn còn cần họ.